

Húsvéti bizonyosság

Textus: Jn 20, 1-10

Kedves Testvéreim! A húsvét ünnepét a keresztyén ünnepkör legfontosabb ünnepeként tartják számon. Nem is meglepő, hiszen a világ történelmébe olyan gyökeres változást hozott, amely alapjaiban változtatta meg az emberiség életét és jövőjét.

Jézus Krisztus halála előtt többször is említést tett haláláról és feltámadásáról. Nem riogatni akarta az embereket vagy tanítványait, sem az elkésztés nem állt szándékában. Csupán nem rejtette el földi létének tartalmát. Mégis azt látjuk, hogy az emberek sokszor hitetlen módon fogadták kijelentéseit. Sőt, mi több, egyenesen istenkáromlásnak titulálták. El sem tudjuk képzelni, hogy a nagypénteki események következtében a tanítványok és főleg Mária milyen lelki-testi gyötrelmeken mehetett keresztül. Gondoljunk csak a tanítványokra! Már attól elhagyta őket az életerő, hogy Jézus csak szóba hozta szenvedését. A két asszony, aki Jézus sírjához megy, noha János erről nem tájékoztat és csak Máriáról beszél, mégis más evangéliumok elmondják, hogy Jézus testének megkenetése okán mentek a sírhoz. Több mint valószínű, hogy itt is ez volt a cél. De ha alaposabban belegondolunk, nemcsak a test illatos kenőcsökkel való megkenetése lehetett az a szándék, amiért az asszonyok – vagy a felolvasott igeszakasz alapján csak Mária – újra látni akarták Jézus testét. Ám, ha egy kicsit tovább gondoljuk a halállal kapcsolatos emberi érzelmeket, akkor arra jutunk, hogy Máriában erősen élt a gyász, és talán gondolatai között lehetett az a feltevés, hogy nem láthatja Jézust többet. Aztán egy olyan dolog történik, amit senki sem tud megmagyarázni, és főleg, amire Mária még nem is gondolt. Gyászolva, sírva megy oda, de még sem tudja elhinni, amit lát.

Álljunk most meg itt egy pillanatra és vessünk magunkra egy pillantást! Mi hogyan éljük meg a halál és elmúlás gondolatát? Bizony, az emberiség történelmében sok nép és vallás több, különböző hiedelemmel élt, hogy vajon, mi lehet a halál után. Ma is sokan, sokféleképpen vélekednek erről. Van, aki azt mondja, hogy a halál után nincs semmi. Mások azt állítják, hogy a test csak energia, ami átalakul. Megint mások állítják, hogy újjá fognak születni. Bizonyára Mária sem gondolta, hogy mit fog látni. Egy üres sír képe általában nem tölti el kellemes érzéssel az embert, különösen, ha a szerettéről van szó. De Krisztus feltámadása gyökeresen megfordítja ezt a gondolatmenetet. Annyira, hogy Mária viselkedése egészen szokatlan. Kétségbeesve két tanítványhoz is elfut, mert azt hiszi, sírablók vitték el Jézus testét. Arra lehetünk figyelmesek, hogy Mária mintha elvesztette volna a látását. Nem a fizikait, hanem a lelkit. Nem volt képes meglátni hitében az igazságot, amiről Krisztus megannyiszor beszélt. Számára erősebb volt a gyász, mint az, hogy elhiggye, Krisztus feltámadt.

Nagyon érdekesnek találhatjuk a két másik tanítvány szerepét ebben a történetben. Milyen érdekes képet használ az Evangélium szerzője, hogy „együtt futott a kettő!”

Felmerült bennem a kérdés: miért kellett futni a sírhoz? Nem lett volna elég csak annyi, hogy komótosan elindulnak és majd odaérnek, aztán látják, hogy miről beszélt nekik az asszony?

Nos, kedves testvéreim a tanítványok mindvégig a szívükben hordozták azokat a mondatokat, amiről az Úr Jézus beszélt nekik, és ha jobban belegondolunk, nem is annyira csodálni való, amiért a tanítványok ilyen gyorsan futottak az üres sírhoz. Meg akarták élni, látni akarták azt a csodát, amit már a próféták is előre elmondtak. Ami után oly sok esztendő volt, Krisztus királyságát, ami majd uralkodik ezen a világon. Noha a szeretett tanítvány hisz, ráadásul úgy,

mintha már a feltámadottal találkozott volna, amikor meglátja az üres sírt, addig Simon Péterről nem mondja ezt ez a szakasz.

Gyökeres változás történik itt a szereplők életében. Nem állítok újat, ha azt mondom, hogy ők mindannyian a feltámadás tanúivá váltak. Pontosan az üres sír látványa volt az, ami által tanúkká lettek. Ami megrendítő, de ugyanakkor megadta életük értelmét.

Ez húsvét csodája! Krisztus a feltámadása által újat adott az embernek. Reményt, értelmet. Ez Krisztus életének tetőpontja! És a mi életünknek is ez kell, hogy csúcspontja legyen. Pál azt mondja, hogy mi értelme lenne a mi életünknek, ha a feltámadás meg nem történt volna. És ezt mi keresztyének is csak hangsúlyozni tudjuk. Erre kell, hogy építsünk mindent. Jóllehet, nem olyan könnyű erről tanúságot tenni. A ma embere már annyira a tudománytól várja a segítséget, és persze mondanom se kell, hogy a tudomány már megannyiszor bebizonyította, hogy a feltámadás nem lehetséges. De nem biztos, hogy helyesen tette. A csoda az, hogy a feltámadás nem e világból való. A legmegindítóbb pedig az, hogy ígéret fűződik hozzá, és olyan tartalmat hordoz önmagában, amit semmilyen más ideológia, vallás, mitológia, filozófiai rendszer nem képes teljesíteni. Ha most engem kérdezne valaki, hogy mit jelent a feltámadás számomra, annyit mondanék: Isten maga a bizonyosság Krisztusban a feltámadásra. Sehol ilyen bizodalom és ígéret nincs másutt.

Több vallásról, mitológiáról olvastam már, de soha sehol nem olvastam még ilyet, de még ehhez hasonlót sem, hogy tudniillik, Jézus, aki egy az Atyával, feláldozza magát az ember bűnéért, majd feltámad. Az iszlám azt mondja, hogy áldozd fel magad Istenért, és üdvözülsz.

A buddhizmus azt tanítja, hogy neked kell küzdened, hogy eljuss a legfelsőbb állapotig. Máris értjük, mit ad a feltámadás mindezeken felül. Kettős ajándékot! Ez a kettősség abban rejlik, hogy Krisztus megszabadította bűneitől az embert, majd a feltámadásával igazolta, mi vár arra, aki igaz hittel elhiszi húsvét ünnepének ezen bizonyosságát. Az első Korinthusi levélben Pál apostol azt mondja: „Krisztus feltámadt, mi is feltámadunk”. Krisztus tehát maga a bizonyíték a feltámadásra.

Ez adja meg életünk értelmét. Ez az, amit nekünk meg kell látni húsvét ünnepében. Az üres sírt, ami erőteljesen emlékeztet bennünket, mekkora ajándékot kapott Isten népe, az őbenne bízók közössége. Legyen ez húsvét valódi üzenete számunkra! Istennek Szentlelke legyen segedelmünkre ebben!

2020 húsvét másodnapján, Alex Dörömbözi pápai teológus hallgató